

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

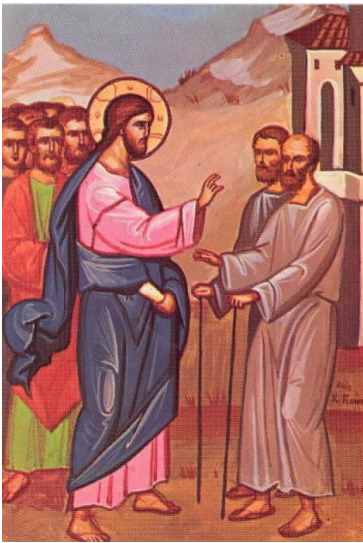
ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022. Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

*Ευδοκίμου δικαίου, προεόρτια της προ-
όδου του Τιμίου Σταυρού*
έτος 15^ο Τεύχος 661

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ.9,27-35)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη - Θεολόγου

« Και περιήγεν ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύσσων το Ευαγγέλιον της βασιλείας..» (Μαυθ.9,35).

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή έχουμε δυο γεγονότα. Το ένα είναι η θεραπεία δυο τυφλών και το άλλο η θεραπεία ενός ανθρώπου κωφού, αλλά και δαιμονισμένου ταυτόχρονα. Και οι δύο περιπτώσεις είναι άκρως τραγικές, όχι μόνο εξαιτίας της σωματικής πάθησης, αλλά και εξαιτίας της βαθύτερης πνευματικής διάστασης που δίνεται στην αρρώστια τους. Υπάρχει και ένα τρίτο στοιχείο του έργου του Κυρίου η θεραπεία « πάσης νόσου», δηλαδή κάθε ανθρώπινης ασθένειας και κάθε αδυναμίας, που παρατηρείται στη ζωή και στην ιστορία ενός λαού. Το νόημα της αποστολής και της ενανθρώπισης του Λόγου του Θεού δεν εξαντλείται στο διδακτικό και κηρυγματικό έργο, δηλαδή σε ένα είδος θεωρητικής κατανόησης της αποκάλυψης του σχεδίου της Θείας Οικονομίας. Αναγκαίο είναι και το πρακτικό και εμπειρικό στοιχείο. Το θαυματουργικό έργο ολοκληρώνει την εικόνα, που αποκτούμε για την αποστολή του Ιησού Χριστού, ως λυτρωτή και σωτήρα του ανθρώπου.

Στο τέλος της ευαγγελικής περικοπής γίνεται η επισήμανση ότι: **« και περιήγεν ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας...κηρύσσων το Ευαγγέλιον της βασιλείας»** (Ματθ.9,35). Έργο αγάπης, αγαπητοί μου αδελφοί, υπήρξε η ενανθρώπηση του Χριστού μας. Έργο αγάπης ήταν όλα όσα επιτέλεσε κατά τη διάρκεια της τριετούς δημόσιας δράσης Του. Αυτό μαρτυρούν τα ευαγγέλια, αυτό μας υπογραμμίζει και η σημερινή ευαγγελική περικοπή.

Ο Κύριος σύμφωνα με τους τελευταίους στίχους της περικοπής, που ανέφερα πιο πάνω, περιερχόταν όλες τις πόλεις και τα χωριά και δίδασκε στις συναγωγές τους, κήρυττε το ευαγγέλιο περί της βασιλείας και συνάμα θεράπευε κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία του λαού.

Η θεραπεία, επομένως, των ασθενών από τη μια μεριά και το κήρυγμα του ευαγγελίου της βασιλείας από την άλλη, ήταν το βασικότερο έργο του Κυρίου μας. Με τρεις περιεκτικές λέξεις ο ευαγγελιστής Ματθαίος: **«Κηρύσσων το Ευαγγέλιον της βασιλείας»** περιέγραψε την άσκηση του διδακτικού έργου του Χριστού. Οι λέξεις αυτές απέκτησαν ξεχωριστή σημασία τόσο στην Καινή Διαθήκη όσο και στη γλώσσα και τη εμπειρία της Εκκλησίας και μας προτρέπουν σήμερα να εστιάσουμε περισσότερο την προσοχή μας σε αυτές.

Ο Χριστός υπήρξε ο κατεξοχήν δάσκαλος και κήρυκας της αλήθειας του Θεού. Δάσκαλος μοναδικός και ανεπανάληπτος. Είναι χαρακτηριστική η έκφραση των μαθητών Του που τον αποκαλούσαν «Ραβί»(δάσκαλο). Δίδασκε **«ως εξουσίαν έχων»** (Ματθ.7,29) και για το λόγο αυτό τα πλήθη των ανθρώπων **«εξεπλήσσοντο επί τη διδαχή αυτού»** μας λέγει στη συνέχεια ο Ματθαίος. Ας θυμηθούμε πως ακόμη και αυτοί που εστάλησαν από τους αρχιερείς και τους φαρισαίους για να Τον παρακολουθούν, αναγκάστηκαν να ομολογήσουν, όπως μας λέγει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: **«ουδέποτε ούτως ελάλησεν άνθρωπος, ως ούτος ο άνθρωπος»**(Ιω.7,46).

Και αυτό το κήρυγμα ως έργο και αποστολή ο Κύριος το ανέθεσε, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, στους μαθητές Του: **«πορευθέντες εις τον κόσμον άπαντα κηρύξατε το Ευαγγέλιον της βασιλείας πάση τη κτίσει»**(Μάρκ.16,15). Φυσικά οι απόστολοι ανταποκρίθηκαν στη συνέχιση της κήρυξης του ευαγγελίου σε όλα τα έθνη και όχι μόνο αυτοί, αλλά οι ίδιοι ανέδειξαν και συνεχιστές του έργου τους. Συνεχιστές του έργου των αποστόλων είναι οι πατέρες, οι ποιμένες και διδάσκαλοι της

Εκκλησίας, όλοι όσοι και σήμερα δεχθέντες το μυστήριο της Ιεροσύνης διδάσκουν και διαδίδουν το ευαγγέλιο του Θεού.

Είναι αυτονόητο ότι το έργο του κηρύγματος συνεχίζεται αδιαλείπτως μέσα στην Εκκλησία μας, ακόμη και από λαϊκούς, και θα συνεχίζεται εις τους αιώνες προς όλους τους ανθρώπους. Με αυτόν τον τρόπο το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού θα εξαπλώνεται σε όλο τον κόσμο, μέχρι της δευτέρας παρουσίας του Κυρίου μας.

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, όπως προείπαμε, ο Κύριος **« περιήγεν τας πόλεις και τας κώμας κηρύσσων το Ευαγγέλιον της βασιλείας »**. Τι σημαίνει άραγε ευαγγέλιο της βασιλείας, ποια είναι η βασιλεία που εξαγγέλλει ο Κύριος; Η βασιλεία του Θεού είναι η παρουσία του Θεού στον κόσμο, στη ζωή μας, στις καρδιές μας, βασιλεία του Θεού είναι επίσης η Εκκλησία ως κοινωνία των ανθρώπων με τον αληθινό Θεό. Βασιλεία των ουρανών είναι η αιώνια κοινωνία των σεσωσμένων με τον Τριαδικό Θεό, της οποίας **« ουκ έσται τέλος »**, όπως ομολογούμε κάθε Κυριακή στο σύμβολο της πίστης μας. Αυτή τη βασιλεία προσδοκούμε με χαρά, με ελπίδα, αλλά και λαχτάρα την περιμένουμε.

Η βασιλεία του Θεού είναι το από αποτέλεσμα του ευαγγελίου του Κυρίου. Το περιεχόμενο του κηρύγματος του Ιησού και κατ'έπекταση και του κηρύγματος της Εκκλησίας είναι το ευαγγέλιο. Ευαγγέλιο σημαίνει χαρμόσυνη αγγελία, μήνυμα, δηλαδή, λύτρωσης και σωτηρίας των ανθρώπων όλων των εποχών. Ευαγγέλιο ονομάζεται και η εν Χριστώ Οικονομία, δηλαδή το σοφό σχέδιο της Θείας πρόνοιας και αγάπης για τη σωτηρία μας με την ενανθρώπηση του Χριστού μας. Ευαγγέλιο ακόμη ονομάζουμε και το ιερό βιβλίο της Καινής Διαθήκης, επειδή το περιεχόμενό του έχει τη χαρμόσυνη αγγελία της δια Χριστού σωτηρίας.

Είναι όμως ενδεικτικό ότι μετά το κήρυγμα και το πέρας κάθε ομιλίας του Χριστού προσέρχονταν ασθενείς και πάσχοντες για θεραπεία. Το θαύμα έρχεται πάντοτε ως επιβεβαίωση της κυριότητας του Ιησού επί του σώματος και της ψυχής. Αυτό ακριβώς συμβαίνει στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. Μετά το κήρυγμα και τη διδαχή έρχεται το θαύμα. Ακριβώς έτσι συνέβη και τότε, προσήλθαν ασθενείς για θεραπεία. Συγκεκριμένα εμφανίστηκαν δυο τυφλοί και ένας κωφός, που ήταν και δαιμονιζόμενος. Οι δυο τυφλοί κραύγαζαν λέγοντας: **« ελέησον ημάς υιέ Δαυίδ »** και επέρχεται το θαύμα της θεραπείας. Πάλι βλέπουμε ότι το έργο του Ιησού ολοκληρώνεται με το κήρυγμα, τη διδαχή και το θαύμα. Κάθε προσπάθεια διάσπασης των δύο αυτών βασικών στοιχείων, δεν

είναι έτσι απλά ένα μεγάλο λάθος, αλλά και μας απομακρύνει από την ορθή κατανόηση και βίωση του σωτηρίου έργου του Χριστού.

Σε ακραίες περιπτώσεις, δυστυχώς, πολλοί θεωρούν το χριστιανισμό μόνο ως ένα διδακτικό και παιδευτικό ίδρυμα και πως η χριστιανική πίστη κατοχυρώνεται σε κάποια θεολογικά δόγματα και ηθικούς κανόνες ζωής. Θεωρούν, ακόμη, ότι η χριστιανική θρησκεία είναι δυνατό να καταξιωθεί μόνο σε μορφές θαυματουργιών και σε πράξεις κάποιων εντυπωσιακών ενεργειών. Αυτές οι μονομέρειες οδηγούν σε πλάνη. Μόνο στην ενότητα της διδαχής και του κηρύγματος, καθώς και στην πίστη και βίωση του θαύματος από τον καθένα μας βρίσκεται η αλήθεια του Χριστού.

Υπάρχει ακόμη στη σημερινή ευαγγελική περικοπή και μια άλλη πτυχή, που πρέπει να σημειώσουμε. Μετά τη θεραπεία των τυφλών ο Χριστός με αυστηρότητα τους λέγει να μην πουν σε κανέναν για το θαύμα που τους έκανε **«και ανεώχθησαν αυτών οι οφθαλμοί και ενεβριμήσατο αυτοίς ο Ιησούς λέγων, οράτε μηδείς γινωσκέτω»** (Ματθ.9,30). Άσχετα από την παρακοή που οι ίδιοι επέδειξαν, η σημασία της επισήμανσης αυτής είναι σημαντική για την πνευματική ζωή μας. Ο Χριστός τελεί το θαύμα με γνώμονα την ψυχική, την πνευματική μας υγεία. Δηλαδή το θαύμα αποτελεί σωτηριολογική υπόθεση, η οποία αφορά το Θεό, που το επιτελεί και τον άνθρωπο που δέχεται την ευεργεσία αυτή. Εκείνο που πρέπει σε κάθε περίπτωση ο πιστός να δοξολογήσει το Θεό και να τον ευχαριστήσει μέσα από την καρδιά του. Ο Θεός δεν επιτελεί το θαύμα για να διαφημίσει τη θεότητά Του, δεν έχει ανάγκη διαφήμισης. Άλλωστε οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν στη δύναμη του Θεού, όσα θαύματα και να γίνουν μπροστά στα μάτια τους, θα συνεχίσουν να αμφισβητούν τα πάντα, όπως οι φαρισαίοι της σημερινής περικοπής. Επομένως όσα θαύματα και να διηγηθούμε σε ανθρώπους που αμφισβητούν το Θεό, δεν πρόκειται να ωφεληθούν εκείνοι, αλλά μάλλον θα χλευάσουν και τη δική μα πίστη.

Τότε για ποιο λόγο απαγόρευσε ο Κύριος τη δημοσίευση του θαύματος; Βλέπω τρεις λόγους. Πρώτο για να μη προκληθεί παράκαιρος ενθουσιασμός, δεύτερο ο Χριστός δε διαφήμιζε τη θεότητά Του με το θαύμα και τρίτο απαγόρευσε στους τυφλούς να δημοσιοποιήσουν το θαύμα, για να διδάξει έμπρακτα πόσο αθόρυβη πρέπει να είναι η ελεημοσύνη μας, χωρίς να ζητάμε ανταπόδοση από τον ευεργηθέντα. **ΑΜΗΝ.**